

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2000

N:o 134—144

SISÄLLYS

N:o	Sivu
134	Asetus valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta 413
135	Asetus puolustusneuvostosta annetun asetuksen kumoamisesta 415
136	Asetus puolustusministeriöstä annetun asetuksen muuttamisesta 416
137	Asetus korkeimmasta oikeudesta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta 417
138	Asetus verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annetun asetuksen muuttamisesta 418
139	Asetus poliisin hallinnosta annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta 419
140	Asetus arkistolaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta 420
141	Asetus kotimaisten kielten tutkimuskeskuksesta annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta 421
142	Valtioneuvoston päätös orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta 422
143	Valtioneuvoston päätös pentakloorifenolin sekä eräiden difenyyylimetaanien markkinoille luovuttamisen ja käytön kieltämisestä 423
144	Maa- ja metsätalousministeriön päätös metsätalouden ympäristötuesta 424

N:o 134

Asetus

valtioneuvoston ohjesäännön muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

Pääministerin esittelystä
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 18 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti sekä 44 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 18 §:n 1 momentin 1 kohta asetuksessa 856/1999 ja 2 momentti asetuksessa 133/1998, sekä

lisätään asetukseen uusi 44 a § seuraavasti:

18 §

Puolustusministeriön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

1) valtakunnan puolustus ja yleinen puolustusvalmius sekä hallinnon eri alojen toimien yhteensovittaminen kokonaismaanpuolustuksen alaan kuuluvissa asioissa;

vapaaehtoisen maanpuolustustyön neuvottelukunta

suomalaiset rauhanturvaamisorganisaatiot
puolustushallinnon rakennuslaitos
VPU Pukutehdas Oy.

44 §

Puolustusministeriön toimialaan kuuluvat lisäksi:

turvallisuus- ja puolustusasiain komitea
pääesikunta ja puolustusvoimat
kutsuntalautakunnat
kutsunta-asiain keskuslautakunta
maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunta
maanpuolustuksen tieteellinen neuvottelukunta

Ulko- ja turvallisuuspoliittisen valiokunnan on valmistelevasti käsiteltävä tärkeät ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja muita Suomen suhteita ulkovaltoihin koskevat asiat sekä tärkeät kokonaismaanpuolustusta koskevat asiat. Valiokunta käsittelee myös sen tehtävien alaan kuuluvien asioiden yhteensovittamista koskevat kysymykset.

44 a §

Puolustusministeriötä sekä ulko- ja turvallisuuspoliittista valiokuntaa avustavana toimielimenä kokonaismaanpuolustusta koskevissa asioissa on turvallisuus- ja puolustusasiain komitea, jonka puheenjohtajana on puolustusministeriön kansliapäällikkö ja varapuheenjohtajana valtioneuvoston kanslian kansliapäällikkönä oleva valtiosihteeri sekä muina jäseninä tasavallan presidentin kanslian, ulkoasiainministeriön, sisäasiainministeriön, valtiovarainministeriön, liikenneministeriön ja kauppaja teollisuusministeriön kansliapäällikkö sekä pääesikunnan päällikkö ja operaatiopäällikkö sekä rajavartiolaitoksen päällikkö. Valtioneuvosto voi lisäksi kutsua komitean jäseniksi muita henkilöitä enintään neljän vuoden toimikaudeksi kerrallaan.

Komitean tehtävänä on:

1) seurata Suomen turvallisuus- ja puolustuspoliittisen aseman muutoksia sekä arvioi-

da niiden vaikutuksia kokonaismaanpuolustuksen järjestelyihin;

2) seurata hallinnon eri alojen toimia kokonaismaanpuolustuksen järjestelyjen ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi; sekä

3) yhteensovittaa kokonaismaanpuolustuksen alaan kuuluvien asioiden valmistelua hallinnon eri aloilla.

Komitea voi antaa lausuntoja ja tehdä aloitteita kokonaismaanpuolustusta koskevissa asioissa sekä niiden yhteensovittamista koskevista kysymyksistä.

Komitealla on puolustusministeriössä oleva sihteeristö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 135

Asetus

puolustusneuvostosta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Puolustusministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan puolustusneuvostosta 21 päivänä maaliskuuta 1957 annettu asetus (137/1957) siihen myöhemmin tehdyine muutoksineen.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 136

Asetus

puolustusministeriöstä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Puolustusministerin esittelystä
lisätään puolustusministeriöstä 24 päivänä lokakuuta 1997 annettuun asetukseen (952/1997)
uusi 3 a § seuraavasti:

3 a §

*Turvallisuus- ja puolustusasiain komitean
sihteeristö*

Puolustusministeriössä on turvallisuus- ja
puolustusasiain komitean sihteeristö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 137

Asetus

korkeimmasta oikeudesta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Oikeusministeriön esittelystä
muutetaan korkeimmasta oikeudesta 19 päivänä elokuuta 1994 annetun asetuksen (786/1994) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §
Korkeimman oikeuden esittelijöinä on kansliapäällikkö, esittelijäneuvoksia sekä vanhempia oikeussihteereitä ja oikeussihteereitä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 138

Asetus**verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Oikeusministerin esittelystä
kumotaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun asetuksen (368/1961) 24 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 188/1981, sekä *muutetaan* 2 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 327/1975, seuraavasti:

2 §

— — — — —
 Hakemus on laadittava oikeusministeriön hyväksymän kaavan mukaiselle lomakkeelle tai muutoin oikeusministeriön hyväksymän kaavan mukaisesti.
 — — — — —

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä helmikuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tämän asetuksen 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu hakemus voidaan tehdä oikeusministeriön ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksymän kaavan mukaisella lomakkeella, kunnes lomakkeiden kaavat on uusittu.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 139

Asetus

poliisin hallinnosta annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Sisäasiainministerin esittelystä
muutetaan poliisin hallinnosta 15 päivänä maaliskuuta 1996 annetun asetuksen (158/1996) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 183/1998, seuraavasti:

17 §
Keskusrikospoliisin päällikön, suojelupoliisin päällikön ja liikkuvan poliisin päällikön nimittää valtioneuvosto.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Kari Häkämies*

N:o 140

Asetus**arkistolaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Opetusministerin esittelystä
muutetaan arkistolaitoksesta 23 päivänä syyskuuta 1994 annetun asetuksen (832/1994) 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti ja 15 § seuraavasti:

10 §

Pääjohtajalta vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys arkistolaitoksen toimialaan ja käytännössä osoitettu johtamistaito sekä johtamiskokemus.

Arkistoneuvokselta ja maakunta-arkiston johtajalta vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys arkistolaitoksen toimialaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito.

11 §

Pääjohtajan nimittää valtioneuvosto.

12 §

Virkavapauden pääjohtajalle enintään kahdeksi vuodeksi myöntää opetusministeriö ja yli kahdeksi vuodeksi valtioneuvosto.

15 §

Muutosta kansallisarkiston ja maakunta-arkiston päätökseen haetaan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 141

Asetus

kotimaisten kielten tutkimuskeskuksesta annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Opetusministerin esittelystä
muutetaan kotimaisten kielten tutkimuskeskuksesta 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen (1213/1993) 7 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 758/1996, seuraavasti:

7 §
Tutkimuskeskuksen johtajan nimittää virkaan opetusministeriö tutkimuskeskuksen johtokunnan annettua hakijoista lausunnon. Johtajaksi nimittämisestä määräaikaiseen virkasuhteeseen valtion virkamieslain (750/1994) 9 §:n 1 momentin nojalla päättää opetusministeriö.

Tutkimuskeskuksen muun henkilökunnan nimittämisestä ja ottamisesta päättää johtaja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Maija Rask*

N:o 142

Valtioneuvoston päätös**orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2000

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 43 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 57/1999:

1 §

Vapaasti liukenevia vesiliöiden kiinnittymisenestoaineita, jotka sisältävät tehoaineena orgaanisia tinayhdisteitä, ei saa luovuttaa markkinoille.

2 §

Orgaanisia tinayhdisteitä ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa käyttää vesiliöiden kiinnittymisenestoaineena

(1) seuraavanlaisten alusten runkojen käsittelyssä:

— ISO 8666-standardissa määritellyt, kokonaispituudeltaan alle 25 metrin pituiset veneet

— alukset, joita käytetään pelkästään sisävesillä, pituudesta riippumatta;

(2) kalankasvattamoiden laitteiden tai välineiden käsittelyssä; eikä

(3) muidenkaan kokonaan tai osittain veden sijoitettavien laitteiden tai välineiden käsittelyssä.

3 §

Edellä 2 §:ssä tarkoitettuja orgaanisia tinayhdisteitä ja niitä sisältäviä valmisteita saa luovuttaa vain ammattikäyttöön. Tällöin niiden on oltava pakattuina vähintään 20 litran

astioihin. Astioihin on muiden kemikaalilain mukaisten päällyksmerkintöjen lisäksi tehtävä selvästi luettavat ja pysyvät merkinnät:

”Ei saa käyttää kokonaispituudeltaan alle 25 metrin pituisiin veneisiin, sisävesillä käytettäväksi tarkoitettuihin aluksiin pituudesta riippumatta eikä mihinkään kalan kasvatuksessa käytettäviin laitteisiin tai välineisiin. Vain ammattikäyttöön — Får inte användas på båtar med en total längd som understiger 25 meter, på båtar, oavsett längd, som är avsedda att användas på inre vattenvägar och i sjöar, eller på någon form av redskap eller utrustning som används för odling av fisk. Endast för yrkesmässig användning”.

4 §

Orgaanisia tinayhdisteitä ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa käyttää teollisuuden jäähdytys-, prosessi- tai jätevesien käsittelyyn.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2000.

Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1991 antama päätös orgaanisten tinayhdisteiden käytön rajoittamisesta (1041/1991).

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2000

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Ylitarkastaja Merja Turunen

N:o 143

Valtioneuvoston päätös**pentakloorifenolin sekä eräiden difenyyylimetaanien markkinoille luovuttamisen ja käytön kieltämisestä**

Annettu Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2000

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 43 §:n 1 momentin ja 44 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä on 43 §:n 1 momentti laissa 57/1999 ja 44 § laissa 1412/1992:

1 §

Pentakloorifenolia (CAS N:o 87-86-5), sen suoloja ja estereitä sekä niitä 0,1 painoprosenttia tai enemmän sisältävää muuta kemikaalia ei saa luovuttaa markkinoille eikä käyttää.

(CAS N:o 76253-60-6), monometyylidiklooridifenyyylimetaania ja monometyylidibromidifenyylimetaania (CAS N:o 99688-47-8) sekä näitä sisältäviä valmisteita, koneita, laitteita ja muita tuotteita ei saa luovuttaa markkinoille eikä käyttää.

2 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettulla kemikaalilla käsiteltyä puuta ei saa käyttää sisustus- tai muuhun tarkoitukseen rakennuksen sisätiloissa, ravintokasvien kasvatukseen tarkoitettujen astioiden valmistamiseen eikä sellaisten pakkausten tai materiaalien valmistamiseen, jotka voivat joutua kosketuksiin ihmisten tai eläinten ravinnoksi käytettävien raaka-aineiden, puolivalmisteiden tai tuotteiden kanssa taikka saastuttaa niitä.

4 §
Tämä päätös ei koske päätöksessä tarkoitettujen kemikaalien käyttöä tutkimus- ja kehitystyöhön eikä analyysitarkoituksiin.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 23 päivänä syyskuuta 1993 antama päätös pentakloorifenolin sekä monometyylitetraklooridifenyyylimetaanin, monometyylidiklooridifenyyylimetaanin ja monometyylidibromidifenyylimetaanin markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta (846/1993).

3 §

Monometyylitetraklooridifenyyylimetaania

Helsingissä 10 päivänä helmikuuta 2000

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Ylitarkastaja Merja Turunen

N:o 144

Maa- ja metsätalousministeriön päätös metsätalouden ympäristötuesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt kestävänsä metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1094/1996) 19 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1286/1997:

1 §

Metsätalouden ympäristötuen tarkoitus

Metsätalouden ympäristötuella voidaan korvata maanomistajalle metsän biologisen monimuotoisuuden tai erityisen tärkeän elinympäristön ominaispiirteiden säilyttämisestä tai muusta luonnonhoidosta aiheutuvat vähäistä suuremmat lisäkustannukset tai menetykset.

2 §

Ympäristötuen kohdentaminen

Ympäristötuki tulee ensisijaisesti kohdistaa metsälain (1093/1996) 10 §:ssä tarkoitettujen erityisen tärkeiden elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttämiseen.

Käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa metsäkeskus voi myöntää ympäristötukea myös muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin kohteisiin.

3 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä on, että ympäristötukihakemuksen kohteena olevan metsän hakkuuarvo on yli 40 000 markkaa tai yli neljä prosenttia hakijan saman kunnan alueella omistamien kaikkien metsien, mukaan luettuna ympäristötukihakemuksen kohteena oleva metsä, hakkuuarvosta.

Maanomistajan kustannukseksi 1 momentin

mukaan jäävän osuuden alittava menetys otetaan huomioon ympäristötukea määritettäessä vain yhteen kertaan saman kunnan alueella.

4 §

Ympäristötuen määrä

Ympäristötuki koostuu peruskorvauksesta, hakkuuarvokorvauksesta ja muusta korvauksesta.

Peruskorvaus on metsäkeskuksen toimialueen kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettinen keskiarvo kerrottuna kymmenellä ympäristötukikohteen kutakin alkavaa hehtaaria kohden.

Hakkuuarvokorvaus on se osa ympäristötukikohteen hakkuuarvosta, joka ylittää 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähäiseksi haitaksi katsottavan omavastuuosuuden.

Muuta korvausta voidaan maksaa muun muassa ympäristötukikohteella tehtävistä ympäristönhoitotöistä, ympäristötukisopimuksen valmisteluun liittyvistä metsänarviointitöistä, hoito- ja käyttösuunnitelman laatimisesta sekä ympäristötukikohteen rajaamisesta ja maastoon merkitsemisestä aiheutuvista töistä.

5 §

Hakkuuarvon määrittäminen

Hakkuuarvokorvauksen perustana oleva metsän hakkuuarvo lasketaan kertomalla välittömästi hakattavissa olevan puuston määrä

metsäkeskuksen toimialueen kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisella keskiarvolla.

Välittömästi hakattavissa olevaksi puustoksi katsotaan se puusto, joka on metsälain mukaan hakattavissa ja jolla on yleisesti kysyntää paikkakunnalla. Metsälain 10 §:ssä tarkoitettulla metsikkökuviolla olevaa välittömästi hakattavaa puustoa määriteltäessä ei kuitenkaan oteta huomioon elinympäristön ominaispiirteiden säilyttämisvelvoitetta eikä odotusarvoa.

Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa Metsäntutkimuslaitoksen esityksestä vuosittain kunkin metsäkeskuksen toimialueen kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisen keskiarvon.

6 §

Ympäristötuen jaksottaminen

Kutakin kalenterivuotta kohti laskettavan tuen määrä on yksi kolmaskymmenesosa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettusta peruskorvauksesta ja 4 §:n 3 momentissa tarkoitettusta hakkuuarvokorvauksesta.

Ympäristötukea ei jaksoteta 4 §:n 4 momentissa tarkoitettun muun korvauksen osalta.

7 §

Ympäristötukisopimus

Ympäristötuesta laaditaan maanomistajan ja metsäkeskuksen välinen sopimus, josta käyvät ilmi sopimukseen kuuluvien kiinteistöjen yksilöintitiedot, sopimuksen kohteena olevat alueet, sopimusaika, käyttörajoituksen sisältö, mahdolliset ympäristönhoitotyöt, ympäristötuen laskennassa käytettävät perusteet, ympäristötuen maksuajankohdat sekä ympäristötuen takaisinperintä- ja sopimuksen voimassaoloehdot. Sopimukseen liitetään 1:10 000 tai 1:20 000 mittakaavaan laadittu peruskartta- tai maastokarttakopio sopimuksen tarkoittamasta alueesta.

Jos sopimuksen kohteena olevaan alueeseen kohdistuu kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 2 §:n 3 momentissa tarkoitettu erityinen oikeus, oikeudenhaltija allekirjoittaa ympäristötukisopimuksen yhdessä maanomistajan kans-

sa. Sopimukseen otetaan tällöin määräys tuensaajasta.

Sopimukseen on sisällytettävä määräys maanomistajan velvollisuudesta huolehtia siitä, että luovuttaessaan sopimuksen kohteena olevan alueen tai sen osan, luovutuskirjassa on ehto, jonka mukaan uusi omistaja sitoutuu täyttämään ympäristötukisopimuksen velvoitteet sopimuskaudesta jäljellä olevan ajan sekä että maanomistaja sitoutuu toimittamaan luovutuskirjasta viipymättä jäljennöksen metsäkeskukselle.

Sopimukseen on sisällytettävä määräys siitä, että sopimuksen kohteena olevalla alueella ei saa suorittaa toimenpiteitä ilman metsäkeskuksen yksittäistapauksessa antamaa suostumusta. Sopimukseen voidaan sisällyttää määräys sopimuksen kohteena olevalla alueella sijaitsevan elinympäristön ominaispiirteiden säilymistä edistävistä toimenpiteistä.

8 §

Ympäristötukisopimuksen voimassaolo

Ympäristötukisopimus on voimassa kolmekymmentä vuotta.

9 §

Ympäristötukisopimuksen voimassaolon päättyminen

Ympäristötukisopimukseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet lakkaavat sopimusajan umpeuduttua. Metsäkeskuksella on oikeus purkaa sopimus, jos maanomistaja ei ole noudattanut sopimusehtoja.

Jos metsäkeskuksella ei ole osoittaa ympäristötukeen käytettäviä määrärahoja, sopimus raukeaa ilman muita seuraamuksia.

Jos sopimuksen kohteena olevan alueen omistaja vaihtuu, uudella omistajalla on oikeus irtisanoa sopimus ilmoittamalla irtisanomisesta kirjallisesti metsäkeskukselle kuuden kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä. Irtisanominen tulee voimaan, kun uusi omistaja on maksanut metsäkeskukselle takaisin sopimuskaudesta jäljellä olevia täysiä kalenterivuosia vastaavan osan maksetusta ympäristötuesta ja takaisin maksettavalle tuelle lasketun vuotuisen koron, joka on kaksi kertaa kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettun koron suuruisen.

10 §

Ympäristötuen maksaminen

Metsäkeskus myöntää ja maksaa ympäristötuen kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Metsäkeskuksen tulee varmistua sopimusehtojen noudattamisesta ennen kuin seuraavan kymmenvuotiskauden tuki maksetaan.

Ympäristötuen 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua peruskorvauksen ja 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua hakkuuarvokorvauksen maksuperusteena on maksuajankohtaa edeltävien kolmen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettinen keskiarvo metsäkeskuksen toimialueella. Puuston määränä käytetään sopimuksen kohteena olevalla alueella hakemusajankohtana ollutta määrää.

11 §

Ympäristötuen takaisinperiminen

Jos metsäkeskus on 9 §:n 1 momentin nojalla purkanut ympäristötukisopimuksen, metsäkeskus perii maksetun tuen kokonaisuudessaan takaisin, jollei se ole ilmeisen kohtuutonta. Jos sopimuksen kohteena olevan alueen omistaja on vaihtunut, tuki peritään takaisin siltä omistajalta, joka ei ole noudattanut ympäristötuesta tehtyä sopimusta.

Ympäristötuen takaisinperinnässä noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun lain 28, 29 ja 30 §:ssä säädetään.

12 §

Metsäkeskuksen tehtävät

Ympäristötukihakemuksen tultua vireille metsäkeskus laskee ympäristötuen määrän ja neuvottelee omistajan kanssa sopimuksen ehdoista. Ympäristötukihakemuksessa tulee esittää selvitys hakemuksen kohteena olevan metsän sekä hakijan saman kunnan alueella omistamien muiden metsien hakkuuarvosta.

Kun ympäristötukisopimus on tehty metsäkeskuksen, maanomistajan ja mahdollisen kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua oikeuden haltijan välillä, metsäkeskus tekee päätöksen ympäristötuen myöntämisestä ja maksamisesta. Sopimuksen voimassaoloaika-

na metsäkeskus valvoo sopimusehtojen noudattamista.

Kiinteistörekisteriin tehtävää merkintää varten metsäkeskus lähettää asianomaiselle kiinteistörekisterin pitäjälle viipymättä jäljennöksen ympäristötukisopimuksesta karttoineen. Metsäkeskus lähettää kiinteistörekisterinpitäjälle myös tiedon ympäristötukisopimuksen raukeamisesta, irtisanomisesta, purkamisesta ja sopimusehtojen muuttamisesta.

Jos ympäristötukisopimuksen tehnyt maanomistaja verotetaan tuloverolain (1535/1992) 140 §:n nojalla maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaan lasketusta metsätalouden puhtaasta tulosta, metsäkeskus antaa maanomistajalle todistuksen sopimusalueen metsätaloudellisen käytön estymisestä. Todistuksessa yksilöidään sopimusalueen sijainti ja pinta-ala jaoteltuna maatilatalouden tuloverolain 11 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin veroluokkiin.

13 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä helmikuuta 2000.

Siihen asti kunnes maa- ja metsätalousministeriö on vahvistanut 5 §:n 3 momentin mukaisen keskikantohinnan, käytetään ympäristötuen laskennassa seuraavia Metsäntutkimuslaitoksen esittämiä metsäkeskuskohtaisia vuosien 1997 ja 1998 keskikantohintojen perusteella laskettuja aritmeettisiä keskiarvoja:

Rannikko/Helsinki	161,20 mk
Rannikko/Pohjanmaa	150,40
Lounais-Suomi	187,60
Häme-Uusimaa	190,80
Kymi	190,40
Pirkanmaa	191,30
Etelä-Savo	192,40
Etelä-Pohjanmaa	168,10
Keski-Suomi	190,00
Pohjois-Savo	176,90
Pohjois-Karjala	171,30
Kainuu	161,10
Pohjois-Pohjanmaa	142,50
Lappi	130,40

Tällä päätöksellä kumotaan maa- ja metsätalousministeriön 16 päivänä kesäkuuta 1997 kestävä metsätalouden rahoituksesta anne-

tun lain 19 §:n 1 momentissa tarkoitettusta ympäristötuesta erityisen tärkeillä elinympäristöillä antama määräys siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Helena Merisaari

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 134—144, 2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904